

1 Petrus 4:12-19

In deze 1^e Petrus brief komt het thema 'lijden' verschillende keren terug. Iedere keer benadrukt Petrus het verschil tussen lijden dat je overkomt door eigen schuld en het lijden dat je overkomt omdat je in de Here Jezus gelooft. Bladert u maar even mee:

- 1 Petr. 2:19: *Want dit is genade, indien iemand, omdat hij met God rekening houdt, leed verdraagt, dat hij ten onrechte lijdt. Want mag dat roem heten, als gij slagen moet verduren, omdat gij kwaad doet?*

- 1 Petr. 3:17: *Want het is beter te lijden, indien de wil van God dit eist, goed doende dan kwaad doende.*

En zo ook in het bijbelgedeelte dat ik vandaag met u hebt gelezen:

- 1 Petr. 4:14-16: *Indien gij door de naam van Christus smaadt lijdt, zijt gij zalig....., laat dus niemand van u moeten lijden als moordenaar, of dief, of boosdoener, of als bemoeial. Indien hij echter als Christen lijdt, dan schame hij zich niet....*

Petrus' boodschap is duidelijk. Wie te hard rijdt met zijn auto, of wie een borrel teveel op heeft achter het stuur, en zo doende het leven van anderen in gevaar brengt, moet niet zeuren als hij een bekeuring krijgt of z'n rijbewijs kwijtraakt. Wie gesnapt wordt omdat hij zijn belastingformulier niet eerlijk heeft ingevuld, terwijl hij wel een handtekening heeft gezet, "naar waarheid ingevuld", moet niet zeuren als hem dat dik geld gaat kosten. De financiële problemen die je dat kunnen opleveren heb je aan je eigen 'onchristelijk' gedrag te danken. Niets om trots op te zijn.

Maar er is ook lijden dat door Petrus genade genoemd wordt. Wie dat overkomt is zalig. Het is een eer. Daarover kan Petrus zelf ook meepraten. In Handelingen 5 lezen we van hem hoe hij samen met de apostelen gevangen genomen werd omdat zij genezingen verrichtten in Jeruzalem. De volgende morgen, als de hogepriester de apostelen wil verhoren blijken zij niet meer in de gevangenis te zijn. Een engel heeft hen bevrijd en nu staan de apostelen doodleuk weer te preken in de tempel. Toen werden de apostelen meegenomen en voor de Raad geleid. De hogepriester benadrukte dat het de apostelen verboden was om in de naam van Jezus te preken, maar Petrus antwoordde: *men moet God meer gehoorzamen dan de mensen*. Toen de Joodse leiders dit hoorden ontstaken zij in woede en wilden zij de apostelen ter dood brengen. En als Gamaliël er geen stokje voor gestoken had, was dit waarschijnlijk ook gebeurd. Aan het eind van het hoofdstuk staat dan dat de

apostelen uit de Raad weggingen, *verblijd, omdat zij verwaardigd waren ter wille van de naam (dat is de naam van Jezus) smadelijk behandeld te zijn, en zonder ophouden, iedere dag, leerden zij in de tempel en aan huis, en verkondigen het evangelie dat Jezus de Christus is!*

Petrus en de apostelen beschouwen het als een voorrecht om lijden te ondergaan omwille van Christus. Niets om je voor te schamen. Integendeel, je mag je rug recht houden. Zelfs als in Gods huis de tempel, de Joodse leiders, een afkeer van de naam van Christus hebben. Want het is daar, in Gods huis, waar het oordeel begint. Waarschijnlijk zinspeelt Petrus met het 17^e vers op Ezechiël. In Ezechiël 9 wordt geschreven hoe het gericht van God naderbij komt. De gerichtsengeleerden staan klaar en die moeten de stad Jeruzalem doortrekken. Maar ze krijgen de instructie mee om bij het huis Gods te beginnen.

Waarom, hoe is het daar op dat moment van Ezechiël 9? Dat lezen we als we even teruggaan naar Ezechiël 8. Daar zitten bij de ingang van de tempel van de Here, tussen de voorhal en het altaar, ongeveer vijf-en-twintig mannen, met hun rug naar de tempel toe en met hun gezicht naar het oosten. En ze buigen zich in de richting van het oosten in aanbidding neer voor de zon. Dat is wat, heidense zoonanbidders! Dat is puur heidendom, middenin de tempel, met hun rug naar het heiligdom. Ze hebben God de rug toegekeerd. "Nu dan", zegt God, "als Ik kom om te oordelen, dan dáár beginnen in Mijn huis, dáár eerst. Deze goddeloze brutaliteit duld Ik niet langer in de tempel. Begin bij Mijn heiligdom!"

Over die moeilijke tekst uit Ezechiël is heel veel te zeggen, maar we mogen naar mijn idee deze waarschuwing ook op onszelf betrekken. Petrus noemt het niet voor niets. Als in de tijd van Ezechiël er mensen in de tempel zijn die afgoderij plegen en als er in de tijd van de apostelen schriftgeleerden zijn in de tempel die verbieden om te preken in de naam van Jezus, dan geldt de oproep om trouw te blijven aan Christus en Zijn Woord ook voor ons. Wie afbreuk doet aan Zijn naam haalt het oordeel over zich heen. Want het is die ene Naam waardoor we behouden moeten worden. Een andere Naam is er niet. De mensheid was verloren, maar God heeft een weg gebaad uit onze verloren toestand, zodat er redding mogelijk is. Zo kunnen mensen ternauwernood gered worden. Christus baande voor ons de weg, en nu mogen wij achter Hem aangaan. En dat is geen effen weg, dat is een weg van lijden, van afwijzing, van moeite en strijd. Moeite en strijd die ons aangedaan kan worden door goddelozen, maar ook door God gebruikt kan worden om ons geloof sterker te

maken. Dat is waar het 12^e vers het over heeft. De vuurgloed, die tot beproeving dient. Hier grijpt Petrus weer terug op het 1^e hoofdstuk van zijn brief. In 1:7 legt hij uit dat verzoeken er zijn, opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot Gods lof en heerlijkheid blijke te zijn....

Ik kom in de bijbel nergens tegen dat het een christen altijd voor de wind zal gaan. Sommige predikers willen ons laten geloven dat het evangelie je niets dan voorspoed zal brengen. Wie gehoor geeft aan hun boodschap zal gezondheid, materiële voorspoed en geluk beërven.

Petrus zegt wat anders. Kijk er niet van op dat je met lijden te maken krijgt. Lijden hoort er gewoon bij. En juist door het lijden en de moeite heen is God bezig om ons te vormen en te kneden, zodat we groeien tegen de verdrukking in. Wij mogen in het lijden onze ziel toevertrouwen aan onze Schepper. Met onze ziel wordt in de bijbel ons leven bedoeld. Hier wordt het woord Schepper gebruikt omdat men bij dat woord Schepper er niet alleen aan denkt dat God deze wereld heeft gemaakt, maar ook dat Hij Zijn schepping vast houdt. Leg jouw leven maar in de hand van Degene die alles in handen heeft. Hij is de Schepper, Hij heeft het eerste woord, maar Hij is ook de Voleinder, Hij heeft het laatste woord. En daarom is er geen veiliger plek dan in de hand van deze liefdevolle Vader.

AMEN